

Lidé se jen musí učit rychle.
Oni se učí,
ale učí se příliš pomalu.
Je jedna věc o tom vědět,
a jiná věc je
to uvést do praxe.
Je jedna věc vědět,
že vegetariánství je dobré
a zdravé a to vše,
ale jiné je to dělat.
Není to pro lidi snadné,
protože
jsou tak zaslepení, mají
vymyté mozky a jsou hluboce
zabředlí do špatných zvyků,
protože jim říkali,
že maso je pro ně dobré,
že mléko je pro ně dobré.
Jen pokračujete
každý den ve svém životě
a důvěřujete tomu,
že váš doktor to ví nejlépe,
že vědci to ví nejlépe,
a že vláda se o vás stará.
Každý má něco jiného
na práci.
Kdo má na starosti zdraví,
oni nám řeknou
co, kolik, na co,
platíme je, aby to dělali.
Důvěřovali jsme jim.
A teď jsme si vybudovali
tento hluboký zvyk,
a nemůžeme se ho zbavit.
A oni nám to teď
dokonce nechtějí říct,
protože si na to taky zvykli.
Nemohou říct lidem,
aby jedli vegetariánsky,
když tak sami nejedí,
když toho nemohou nechat.
Je to velká síť,
například, majitel
prasečáku získá hnojivo
od prasat
pro další farmáře
a ti druzí farmáři získají
tamto a věci si smění.
A někdy je masný průmysl
velmi bohatý

a někoho podporuje.
A pak si jsou vzájemně
zavázáni,
a nikdo
neotevře pusy,
protože jsou v tom.
Jsou v tom spolu.
Možná, si to teď uvědomují.
Oni to ale také chtějí udělat,
změnit to, ale nemohou
to udělat tak rychle.
Může to urazit
jejich dobrodince,
jejich dodavatele.
I když já vám to říkám,
někteří lidé mi říkají,
že někteří
tak zvaní guru
nebo někteří Mistři
si netroufají
to moc zdůrazňovat.
Moc svým následovníkům
nezdůrazňují,
aby jedli vegetariánsky,
protože se bojí,
že kdyby jim to řekli,
všichni by je opustili.
Proto jsou raději potichu,
a ať jedí cokoli, je to dobré,
kdo to neví,
je jim to jedno.
Nemají to v pravidlech.
Tak to je.
Já to taky vím,
ale nestarám se.
Jsem tady, abych řikala
pravdu. Nejsem tady,
abych sbírala žáky.
To je jediný důvod,
proč jsem na vás tak přísná.
A když nebudete
dodržovat pravidla,
pak budete mimo,
je mi líto, sbohem.
Jsem tady,
abych vám řekla pravdu
za každou cenu.
Nejsem tady,
abych se líbila lidem.
Nejsem tady, abych se vám

líbila. Nejsem tady, abych
vám dávala cukr na jedovaté
pilulky. Když je to jed,
řeknu, že je to jed.
Jestli se vám to líbí
nebo ne, je to váš problém.
Ne každý Mistr
vám řekne všechno.
Někteří Mistři dokonce
už vědí, že je
vegetariánství dobré.
Nezdůrazňují to.
Jen to nechávají být,
jako by to byla nejasná čára.
Říkáme tomu „nejasná čára“,
nejasná. „Ať je nejasná.“
Není to správné,
není to černé, není to bílé.
Tady? Černé. Bílé.
Vy to víte.
Proto, když se někteří z vás,
po zasvěcení,
když se vrátíte
k jedení masa a toho všeho,
nechci, abyste chodili.
Víte to dokonce předem,
předtím, než dostanete
zasvěcení, věděli jste to, že?
Takže pro nás
je to černé a bílé,
není mezi tím žádná
nejasná čára.
Kdyby to dělali všichni,
po chvíli by si
na to lidé zvykli.
Následovali by to.
Když jim ale nedáte
jasnou linii vedení,
směr,
lidé si také řeknou:
„Dobrá, půjdu sem,
půjdu tam. Proč ne?“
Víte?
„Mistr nic neřekne,
proč si dělat starosti?“
Víte, co myslím?
Takže, buď půjdeme
nebo nepůjdeme.
V naší skupině je to tak.
Nemůžete mě teď tedy

obviňovat, že jsem tak přísná.
Teď víte proč. Vidíte?
Proč bych vás měla klamat?
Co bych měla z toho,
kdybych vám říkala věci,
které nejsou pro vás dobré?
Co bych získala?
Na co bych měla hodně žáků,
na co?
Nepotřebuji od vás peníze.
Nepotřebuji velký chrám.
Za všechno platím.
Když máte peníze, zaplatíte si
něco za své jídlo,
když je nemáte, neplatíte.
Já nepotřebuji nic.
Proč bych vás z nějakého
důvodu měla vést
špatnou cestou
nebo na vás mít
špatný vliv?
Víte co myslím?
Proto se stavím do situace,
že s tím nebudu muset
začínat, abych nikdy, nikdy
neměla možnost, riziko,
abych kompromitovala
pravdu, kompromitovala
podstatu,
kompromitovala směr,
kterým by měli všichni jít
pro své vlastní dobro.
Vidíte to?
To je také důvod,
proč vám říkám,
abyste byli nezávislí.
Dokonce jsem vám říkala,
abyste od nikoho nebrali dary
nikomu nic nedlužili,
abyste mohli kráčet
rovně, narovnaní, rozhodovat
o svém životě.
Aniž by vám někdo
prokazoval laskavost,
aby na vás neměli žádný vliv,
na vaše dobré rozhodnutí.
Pochopili jste to? Dobře.
Zdravím, Mistryně.
Děkuji,
že jste nás přišla navštívit.

Rádo se stalo.
Je možné
stát se breathariánkou
v nějaké znečištěné oblasti,
jako je velké město?
Existuje k učení nějaká
technika,
jak se stát breathariánkou?
Nebo jen stačí,
abych si připomínala,
„teď se chci stát
breathariánkou“?
Možná to stačí.
Můžete to zkusit.
Myslím, že je to možné.
Když se stanete
breathariánkou, váš imunitní
systém bude silnější.
Nebude vás ovlivňovat
nic fyzického,
vyráběné jídlo,
pak možná zvládnete
vliv velkého města.
Kdybyste ale chtěla,
samozřejmě.
Kdybyste chtěla zkusit být
breathariánkou, doporučila
bych najít si někoho,
kdo už je
na té cestě, aby vás vedl. Já
tady nejsem od toho, abych
vás učila breathariánství,
ano? Ale můžete to zkusit.
Zkuste to, kam můžete dojít.
Když to nepůjde,
pak toho musíte nechat.
To je vše, tak jednoduché.
Ano?
Najděte si nějaké vedení,
nějakého odborníka.
Jsem si jistá, že je jich
dnes na internetu hodně, ne?
Představovali jsme
taky nějaké lidi
na Supreme Master
Television.
Myslím, že je to možné.
Protože minulý týden
jsme viděli Dr. Moore,
Barbaru Moore.

Také žila ve velkém městě.
Žila v Anglii.
Samozřejmě,
vydala se do švýcarských
Alp, aby lyžovala a dýchala
čerstvý vzduch a to všechno
a zjistila, že je snazší
být breathariánkou tam.
Jedla tam jen sních
a pila sněhovou vodu.
Je to tam čistší,
čistší vzduch a všechno,
takže to mohla zvládnout
bez jídla mnoho měsíců.
A když se vrátila
do města, slyšela jsem,
že to pro ni bylo těžší.
A tehdy musela začít
s menším množstvím jídla,
menším množstvím jídla,
menším a pak přešla
na syrovou stravu a bez chuti
a pak pomalu, pomalu
si na to zvykla.
A vše to prochodila.
Nemyslím si tedy,
že chodila jen
po malých zemích.
Prochodila celou planetu,
i velká města.
A na Formóze (Taiwanu)
byla jeptiška.
Když jsem byla
na Formóze (Taiwanu),
potkala jsem ji.
Nejedla dvacet let.
Pila jen sklenici vody za den.
Ale ta sklenice vody
byla požehnaná
s pomocí “Dai Bay Chao”.
Dai Bay Chao je jedna
z krátkých buddhistických
mocných manter.
Požehnali si ji tím
a pak ji vypili.
Takže nežila
v odlehle oblasti,
když jsem ji viděla.
Bylo to velmi blízko cesty.
A Formóza (Taiwan)

je velmi malá, nejste
v odlehlé oblasti,
dokud se nedostanete
hluboko do hor.
Já jsem tam byla, šla jsem
velmi hluboko do hor.
Musíte přejít třikrát řeku
a několik hor,
pak se možná dostanete
do nějaké oblasti, kde
nejsou žádná auta
a moc znečištění.
Ale pak šla hluboko do hor,
ale potom
se vrátila zpět do města,
ne do tak velkého města jako
je Taipei, trochu dále,
ale stejně to nebylo
v odlehlých horách.
Já si tedy myslím, že je to
možné, jste-li dost silná,
i když žijete kdekoliv.
A znala jsem dalšího
mnicha z Korey.
Ten jí taky jen led,
možná někdy zmrzlinu.
On jí ale jen led.
Říkali mi to.
A ten mnich
také žije všude,
nežije jen v horách.
Chodí po světě
a setkává se s lidmi.
Proto si myslím, že je to
možné. Je to možné
podle toho, co jsem
viděla nebo poznala,
ale každý je jiný.
Chcete-li to vyzkoušet,
potřebujete vedení.
Nebo to dělejte, dokud budete
mocht. Nemůžete
čekat až zemřete.
Musíte to poznat,
poslouchat své tělo, ano?
Dobrá. (Děkuji Vám.)
Dobrá, dobrá.
Jste šťastná? (Ano.)
Dobře.
Když jste šťastná,

já jsem šťastná.
Všichni jsou šťastní?
Jste tak mladá
a už jste lékařkou?
Jakou?
Jsem chirurg.
(Chirurg, páni.)
Zrovna jsem ukončila
svůj čtyřletý studijní pobyt.
Dobře, dobře. Velmi dobře.
Gratuluji.
Tady, to je na vaši oslavu.
(Děkuji.)
Slyšela jsem, že je
breathariánství pro lidi dobré,
pokud to svedete.
Podle taoismu
je to pro duchovní
praktikující velmi dobré.
Ale každý je jiný.
Pokud to chcete zkusit,
dělejte to bezpečně.
Já nemám čas, učít vás
všechny ty věci.
Sama nechci.
Nemám čas.
Teď dokonce nemám čas,
i kdybych
se chtěla stát breathariánkou.
Nemám ani čas dýchat.
A tak musím jen pracovat,
ano?